

Juul Steek het maar goed in uw kopke. Over mijn lijk. (*Schenkt zich nog een borrel in*)
Ons Vera heeft hij er al uit gekregen, en dan komt alles wat van ons komt, ik ken dat, want die beesten heb ik haar gegeven, he vriend, dan bestondt gij nog niet — en op het laatste wij buiten, ik heb hem door. Maar dat zal nu eens niet pakken zie.

Fie Wat denkt ge, Jeronimus, zouden we niet aangeven, dat ze weg is?

Jeronimus Dat is al gebeurd.

Fie Hoe?

Jeronimus Weet ik niet.

Fie Gij hebt het niet gedaan?

Jeronimus Ik niet.

Fie Hoe weet ge het dan?

Jeronimus Ik heb de politie op bezoek gehad.

Deze morgen.

Fie Hooft ge dat, Juul?

Juul Ik ben niet doof.

Fie Hebt gij soms...

Juul Ik weet van toeten. Maar die mensen weten dat immers.

Fie Hoe?

Juul Hoe? Gij denkt zeker, dat over zoiets niet geklapt wordt? Ons Vera had nog vrienden he? Gij denkt toch niet dat zoiets geheim kan blijven. Ik vind dat trouwens heel goed dat dat gebeurd is. GIJ hadt dat moeten doen!

Jeronimus Ik?

Juul Ja, gij. En dat ge het niet gedaan hebt, bewijst, dat er stront aan de knikker is, vriend!

Jeronimus Ik ben niet van plan me nog langer te laten beledigen. Ik haal er een advocaat bij.

Juul Haal maar bij, haal er heel Antwerpen bij, maar laat die mensen dan maar eens met mij komen klappen.

Jeronimus Dat zullen die wel doen.

Juul Dan zal ik hun eens vertellen over uw potten en pannen. Nen advocaat, stuk pretentie. Gij komt mij niet afdreigen he vriend, daar ben ik te oud voor geworden. Wat gaat gij dien advocaat vertellen over uw Zweedse hoer?

Fie Juul, zwijg.

Jeronimus Om te beginnen — VRIEND — zal ik die mens laten ontdekken dat mijn vrouw ziek was.

Juul Door u! Omdat gij niks kunt! Een nul, overal, en vooral in bed!

Jeronimus Ik zal die mens zeggen, dat ze met haar vader kon goedmaken, wat ze op al die verschillende matrassen te kort kwam...

Juul Gij gaat uwe smoel houden...

Fie Juul!

Jeronimus Ik laat mij niet langer doen door een vulgair ventje dat zelfs zijn dochter niet met rust kan laten... (*een geweldige woedeuitbarsting van Juul. Hij trekt een mes. Vliegt op Jeronimus af. Steekt. Fie trekt hem weg. Jeronimus verdwijnt. Ondertussen heeft Birgit alle papiertjes opengemaakt en gelezen, en binnenin het laatste zit een klein doosje, en daaruit haalt ze nu een vrij grote diamant, die sflikkert in het licht. Birgit leest het laatste blaadje*)

Birgit Dit is mijn eerste grote uitvinding, een fortuin voor wie mij liefheeft. Ik heb er drie jaar aan gewerkt. Vertel aan niemand, liefste, dat wat jij in je handen houdt de triomf is van de liefde over de dood. Verbrand nu alle briefjes die je hebt gelezen. Hun geheimen kennen wij alleen. (*Tijdens de nu volgende scène Juul-Fie verbrandt Birgit één na één de blaadjes*)

Fie Juul, luister naar mij.

Juul Ik wist niet wat ik deed.

Fie Ge moet mij iets beloven, Juul... Neen, niet meer drinken. Juul? Beloofde van naar mij te luisteren? Kom dan hier zitten. (*Fie is heel lief voor hem*) Luistert ge?

Juul Ik probeer...

Fie We gaan met Jeronimus klappen...

Juul Ik niet, ik kan niet...

Fie Het is onze enige uitweg, Juul. (*stilte*)

Juul Die kerel is in staat om ons voor de deur te laten staan, dat slecht karakter.

Fie Ik pak den trein naar Oostende. Die kan

hij moeilijk op slot doen... En nog iets... luistert ge nog?

Juul Ik ben moe...

Fie Moe of niet, ge moet me nog iets beloven.

(*Juul grijpt naar de fles jenever, Fie houdt ze vast. Ze bekijken mekaar. Fie laat dan de fles los*)
Ik zou graag hebben, dat ge mee gaat beewegen.

Juul Beewegen, ikke?

Fie Doe het voor mij, Juul.

Juul Ik geloof niet in mirakels.

Fie Ik wel.

Juul Gij wel, en dan?

Fie Wat hebben we eigenlijk al gedaan om Vera TERUG TE VINDEN? Zijn niet alle middelen goed? En naar de Heilige Dorothea zijn we toch ooit samen met haar geweest, weet ge dat niet meer?

Juul Dan kunnen we ook naar een pendelaar gaan.

Fie Voor mij niet gelaten. Maar eerst naar Westbergen. Beloofd?

Juul Ik geloof er niet in, maar ik zal het doen voor u.

Fie Ik weet niet wat het is, maar na vanavond is het zo precies alsof er eigenaardige dingen met ons moeten gebeuren...

Juul Eigenaardig... ja, maar als gij dat denkt, dat er iemand uit een wolk gaat komen om ons te zeggen: uw dochter zit daar of daar, denkt dan maar wat anders...

Fie Beloofd Juul?

Juul Maar niet met een bus ouwe mensen he... (*hij verdwijnt. Fie gaat weer zitten breien.*)

(*Gloster komt in het licht, en spreekt tot het publiek*)

Gloster Vera Van den Water is nu tien dagen weg, en alhoewel verdwijningen dagelijkse kost zijn in elk gestresseerd neurotisch land, verontrust dit geval me in sterke mate. Als je er goed over nadenkt, is hier geen enkel voldoende motief, dat een zo radikale breuk van een jonge, levenslustige vrouw met haar onmiddellijke omgeving liet vermoeden. Of beter: dat is er nog niet. Er is overal naar haar gezocht, er werd niets gevonden, U bent er, net als ik, van overtuigd dat Vera dood is, nietwaar? Waarom is ze zo ver gevluht om zich een kogel door het hoofd te schieten?

(*stilte*) Is die revolver niet een afleidingsmaneuver om gewoon te kunnen verdwijnen? De dingen zijn nooit wat ze schijnen. Nu zal u zeggen: wat een cliché. Goed. Begrijpelijk. Maar laten we ons niet allemaal om de tuin leiden door de schijn? Iedereen is op zijn hoede, iedereen zegt: mij hebben ze niet, IK heb de schijn door. En toch laten we ons telkens weer vangen, nietwaar? Het leven zou er trouwens ellendig uitzien, als we niet geprogrammeerd waren om ons telkens weer om de tuin te laten leiden. Dat is de hele natuur: verschalken, ja, maar ook verschalkt worden: dat is de essentie van leven. U bent om de tuin geleid door de gedragingen van mensen die u gezien hebt, u bent misleid door de schijn. Kijk, ik ga u een anecdote vertellen. Ik heb een dochtertje — negen jaar is ze — begaafd en gelukkig nog niet door het leven misvormd, en die heeft soms van die invallen... Ze weet dat ik voortdurend bezig ben met mensen die dingen doen die niet mogen. Mijn vrouw en ik zijn natuurlijk voorzichtig in het beschrijven daarvan, maar toch ervaart dat kind op een speciale manier iets van goed en kwaad. En op een avond, drie vier dagen geleden, stop ik haar in bed, en ze vraagt me: papa, wie is Vera? Ik bekijk haar. Hoe kom je aan die naam, schat, vraag ik. Ik ken ook een Vera, zegt ze, en jij spreekt met mama over Vera, en ik heb ook eens gehoord dat je telefoneerde over Vera. En welke Vera ken jij dan wel schat? Dat is de moeder van Maarten. En wie is Maarten? Een schoolkameraadje. En wat is er met die moeder? Die is weggelopen, en toen heeft Maarten erg gehuild, maar dan is ze teruggekomen... En dan schat? Dan? Niks.

Ze is teruggekomen en misschien is het wel die moeder waar jij nu dingen over zoekt, die niet mogen... Neen, schat, neen, neen. Maar die is ook weg? Ja... En die komt niet terug, en die is stout. (*lange stilte. Gloster kijkt naar het publiek*) Zij kent de schijn der dingen niet, de zogenaamde achtergronden, en daarom zegt ze: die is stout. Wij DURVEN niet meer zeggen: die is stout. We vinden dat Vera werd bedrogen, misleid... en we denken aan zelfmoord... Maar is ze niet stout?

(*Gloster gaat naar Juul en Fie*) Wat denkt u, mevrouw, over de revolver?

Fie Ne revolver? Welke revolver? (*Stilte. Fie bekijkt Juul*)

Juul Ik vind die revolver niet. In heel hun huis is die niet te vinden.

Fie Welke revolver?

Juul Ik had die voor haar gekocht.

Fie Daar hebde mij niets van gezegd.

Fie Dat was ook niet voor u geschikt.

Fie Juul, welke rol speelde gij hierin? Waarom hebde gij die revolver gekocht?

Juul Omdat ik vond, dat ze zich in geval van nood moest kunnen verdedigen. Voilà, nu weet ge het.

Fie Ik weet helemaal niks.

Juul Wat begrijpt ge nu van ons Vera? Wat weet gij nu, wat dat kind heeft afgezien, de laatste weken? Is er ene persoon die dat weet? Weet u het, mijnheer Gloster? Vertel het haar dan maar eens. Want ik zwijg over al die mizerie om uur te sparen, maar dan ziede wat er gebeurt: ze wordt achterdochtig, en op den duur heb ik het nog gedaan ook he. Kom inspecteur, gene schrik, vertel haar maar eens over wat er gebeurd is twee dagen vòòr dat ze verdwenen is. (*Gloster kijkt vragend naar Fie*)

Fie (*rustig*) Doe maar, inspecteur.

Gloster Twee dagen voor ze vertrokken is, is Vera hier geweest.

Juul Hoe, is Vera hier geweest?

Fie Laat mijnheer nu vertellen he Juul, ge hebt het zelf gevraagd.

Juul Ja ja maar...

Gloster Juul was gaan biljarten...

Juul (*tot Fie*) Dat heb ik u zelf gezegd, maar gij hebt mij niets gezegd over Vera, dat die hier geweest was...

Fie Laat de mensen uitspreken.

Juul Maar niet op die manier, he. (*tot Gloster*) Gij speelt vals gij, nen echten... de mensen uit hun tent lokken, de mensen hun ziel laten blootleggen, en... (*tot Fie*) En gij hebt dat spelletje meegespeeld... al dien tijd hebt gij u van den domme gehouden he, en onder één hoedje gespeeld met dien dichter en met de politie; eindelijk wraak he? Maar hoe? Mijn heel leven hebde gij mij kwalijk genomen, en dat Vera meer hield van mij dan van om het even wie, dat hebde gij allemaal opgekropt, en gedacht: als ik hem ooit te pakken krijg, dan zal het den doodsteek zijn. En daar zijde gij zelfs voor gaan beewegen, om te bidden voor mijn dood, want gijlie wilt allemaal van mij verlost zijn. Wat ben ik ne lomperik, dat ik dat niet doorhad, maar ge zijt niet van mij vanaf he. Geen minuut rust zult ge nog hebben. Dan kent te Juul nog niet he, al denkt ge van wel. **Gloster** Moet ik nog vertellen, hoe Vera heeft afgezien?

Juul Gij, gij... gij zijt ne garçon van mijn voeten, ne pestkop, gij hebt mij al meer dan ene keer van mijne positieve gebracht, maar zot zijn ik nog niet he vriend, zal ik u eens zeggen wat gij zijt? Ne lafaard, en nen hele lompe. Gij weet zeker niet, dat zij daar dingen ziet die niet bestaan. Blauwe sprinkhanen, en bisschoppen die zitten te vrijen in den trein, stel u maar eens voor, en daar luistert gij naar. Dat is gemakkelijk he... Vera hier geweest zonder dat ik daar iets van wist, maak dat ge ganzen wijs, hé vriend. Op zo'n mensen daar speak ik op, maar 't is afgelopen he, geen bakkes doe ik nog open, en (*tot Fie*) gij... gij hebt nog niet met mij gedaan he... want denk nu niet, dat ik schrik